

Because of the culture difference, students also made mistakes when they just translates their native language and foreign language to each other. For instance, in English they say 'eat like a horse', but some students may say 'eat like a wolf and a tiger'. So if students don't know the culture background behind the language, they can not understand and use the language well. In foreign language teaching, teacher should not only let students know the basic knowledge of the language, the grammar, but also the culture knowledge. So students may develop a good thinking habit while they use the foreign language, that is our goal while teaching.

The teaching of culture knowledge will undeniably promote communicative ways and methods. The paper through a brief discussion of the relation between language and culture, the principle involve in cultivation of cultural awareness and the approaches to develop cultural awareness, aims at a tentative exploration into the modern teaching method of foreign language teaching. At the same time, attention should be given that cultural awareness, through important and indispensable in foreign language teaching, can not be so overemphasized as to neglect the teaching of linguistic knowledge. The proportionate combination of the two is delicate yet to be appreciated.

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Перейма В. І.

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Вивчення англійської мови як засобу комунікації є надзвичайно актуальним напрямом саморозвитку вже остані декілька років, з огляду на її масову популяризацію у всіх сферах життя різних країн світу. Процес вивчення мови певним чином визначається культурою та національною специфікою особи, яка прагне освоїти англійську. Проте, існує твердження, що культура впливає на шляхи використання мови, оскільки мова є її вербальним вираженням. Е. Сепір писав: «Не можу я визнати і справжньої причинної залежності між культурою і мовою. Культуру можна визначити як те, що суспільство робить і думає. Мова є те, як думають... Цілком справедливим є і те, що історія мови й історія культури розвиваються паралельно» [5, с. 171].

Аналіз теоретичних джерел підтвердив, що вивчення англійської у зіставленні з рідною мовою особи, породжує певні проблеми та протиріччя, які, в основному, зводяться до розбіжностей у лексиці і фразеології, відхиленнях у

лексичних фонах слів з тотожним детонативним значенням, тобто першим із зазначених условників, типологічних особливостей літературних мов, що уособлюють культурну зумовленість форми літературної мови стосовно її зв'язку з народно-розмовною, своєрідності власне процесу комунікації в різних культурах. Особливості спілкування пов'язані з історично закладеними нормами мовного етикету певної нації, в основному – її поведінки в певних ситуаціях, та пояснюються розбіжністю ознак культури.

Національно-специфічні складові культури є надважливими під час інтеркомунікації. Зокрема, такий вияв чітко простежується у процесі спілкування англійською мовою з представниками інших країн з метою вивчення, перекладу, сприйняття різноманітних іншомовних текстів. Міжмовна і міжкультурна комунікація вважається успішною, якщо відбувається адекватне порозуміння обох сторін комунікативного процесу, які належать до різних національних груп.

Досліджено, що у семантиці слова національно-культурний компонент стає майже основним предметом вивчення англійського мовознавства ХХ століття. Під різними кутами зору розглядається національна лексика англійської мови, будучи об'єктом її різносторонньої характеристики. Під час формування процесу оптимальної програми вивчення мови з'ясовується власне зв'язок мови і ментальності, мови і культури на основі мовних фактів встановлюються закономірності мовної поведінки різних етносів; описуються особливості відображення культурних явищ у мові; визначається вплив культурного компонента на конотацію слова; окреслюється англійська, властива національним ознакам мови, лексика в художньому тексті; виокремлюється естетична функція національно-культурного компонента семантики слова.

Важаємо, що вивчення англійської має опиратись на національно-культурні особливості рідної мови та мови, яка вивчається, з урахуванням розбіжностей під час їх зіставлення, щоб забезпечити максимально продуктивне та комфортне засвоєння іншомовної лексики.

Література

1. Гончарова Т. В. Лінгвоаксіологічна семантика агентивних номінативних одиниць із формантом -er у сучасній англійській мові. Автореф. ... дис. канд. філол. наук. Донецьк, 2006. С. 13.
2. Зацний Ю. А., Пахомова Т. О., Зацна В. Ю. Соціолінгвістичні аспекти вивчення лінгв. університету. Київ : КДЛУ, 1997. С. 125.
3. Мешков О. Д. Семантические аспекты словосложения английского языка. Москва : Наука, 1986. С. 113.
4. Ніколюк С. І. Образна номінація та її антропометричність. *Вісник Київ. держ. словникового складу сучасної англійської мови*. Запоріжжя : ЗДУ. 2004. С. 225.
5. Сэпир Э. Избранные труды по языкознанию и культурологии. Москва, 1993. 244 с.

6. Томахин Г. Д. Прагматический аспект лексического фона слова. *Филологические науки*. 1988. № 5. С. 85.

LE MULTILINGUISME DES EUROPÉENS: CROQUIS HISTORIQUES

Пермякова О. Г.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри романо-германської філології
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Федчишин Н. О.

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри іноземних мов,
Тернопільський національний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського
м. Тернопіль, Україна*

*L'Européen idéal c'est d'abord, avant tout, un plurilingue.
Et si ce n'est pas cela, je vois mal ce que ça peut être d'autre.
(Hagège, 1990)*

Le défi de la nécessité d'un enseignement adéquat des langues n'est pas un problème spécifique de l'Union européenne. Il est devenu mondial. Les dernières décennies du XXe siècle ont été proclamées par les linguistes européens comme l'avènement d'une ère nouvelle où le multilinguisme fait partie des droits des Européens. La conférence internationale de Strasbourg en 1982 a marqué la fin d'un grand projet "Langues vivantes" et annoncé les ambitions d'un nouveau projet en proclamant qu'il fallait "vivre le multilinguisme européen". En 1988 le Conseil de l'Europe a organisé la Conférence final du Projet "Langues vivantes". Donc "le défi de la diversité" est devenu comme "le mot d'ordre" de l'apprentissage des langues en Europe. Défi d'abord du nombre de langues parlées et écrites, nationales et régionales. Défi de la nécessité de pouvoir communiquer efficacement par dessus les frontières, pour voyager, pour s'instruire et se cultiver [2, p. 18].

Un an plus tard le journal "Le Monde" a publié l'article titré "Le multilinguisme fait partie des droits des Européens" où il s'agissait de la multiplicité des langues parlées en Europe et que cette multiplicité dans le reste du monde est une réalité avec laquelle il faut compter et une richesse à préserver, non pas pour décréter dans chaque